

Der foreslås med hensyn til almindelige betingede domme den ændring, at en afgørelse om fuldbyrdelse af straf som reaktion på vilkårsovertrædelse i alle tilfælde træffes ved dom. Dette må foretrækkes også i de tilfælde, hvor straf allerede er fastsat, og der er spørgsmål om den for den betinget dømte meget alvorlige afgørelse om straffens fuldbyrdelse. I samme retning taler det synspunkt, at der kan være tale om et valg mellem fuldbyrdelse af hele den oprindelig forskyldte straf og fuldbyrdelse af en delstraf under anvendelse af § 58, stk. 1.

Til nr. 6.

Efter den nugældende affattelse af § 61, stk. 2, nr. 2, kan retten ved pådømmelse af ny kriminalitet afsige betinget dom vedrørende begge lovovertrædelser efter reglerne »i dette kapitel«, dvs. kapitel 7. Efter forslaget ændres ordene »dette kapitel« til »dette eller det følgende kapitel«. Herved gøres det klart, at den nye betingede dom kan være en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, såfremt betingelserne for at anvende sådan retsfølge er opfyldt. Retsvirkningerne af eventuelle senere overtrædelser vil da komme til at følge reglerne i kapitel 8.

Til nr. 7.

Kapiteloverskriften »Samfundstjeneste«, er en kort betegnelse for en retsfølge, der efter forslaget formelt er en betinget dom med vilkår om udførelse af samfundstjeneste. Bestemmelserne i §§ 62-67 er i det væsentlige opbygget som et sidestykke til reglerne om almindelige betingede domme i §§ 56-61, som i et vist omfang er gjort anvendelige på samfundstjeneste ved henvisningsregler.

Til § 62

Bestemmelsen i straffelovens § 62, stk. 1, angiver de almindelige forudsætninger for dom til samfundstjeneste. Dom til samfundstjeneste forudsætter, at almindelig betinget dom efter §§ 56 og 57 ikke findes tilstrækkelig, og at tiltalte findes egnet til at udføre arbejdsforpligtelsen. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5 og pkt. 8.

En betinget dom med vilkår om samfundstjeneste er ligesom en almindelig betinget dom en betinget strafudsættelse, der kan forekomme i to former: enten som en udsættelse af både straffastsættelse og straf fuldbyrdelse eller som en udsættelse af en fastsat strafs fuldbyrdelse. Ved henvisningen i *stk. 2* til § 56, stk. 1 og 2, gøres det klart, at domstolene også i sager om samfundstjeneste har valgt mellem disse to domsformer. Ligesom efter § 56 er det udgangspunktet, at den betingede dom med vilkår om sam-

fundstjeneste ikke indeholder nogen udmåling af frihedsstraf, medmindre retten i det konkrete tilfælde finder det »mere formålstjenligt« at udmåle straffen.

Medens reglerne i § 56 giver mulighed for at afsige betinget dom i tilfælde, hvor bødestraf er forskyldt – en mulighed som sjældent benyttes i praksis – vil sådanne tilfælde falde uden for området for dom til samfundstjeneste.

Bestemmelsen i *stk. 3* fastslår ligesom § 56, stk. 3, hvad der kendetegner en betinget dom: at der ikke må begås nyt strafbart forhold i en prøvetid, og at de i øvrigt fastsatte vilkår skal opfyldes. Retsvirkningerne af overtrædelser er nærmere beskrevet i §§ 66 og 67, der svarer til §§ 60 og 61 for almindelige betingede dommes vedkommende. Om prøvetidens længde henvises til § 63, stk. 2, i lovforslaget.

Til § 63

I almindelige betingede domme er alle andre vilkår end hovedvilkåret om straffri vandel fakultative tillægsvilkår (§ 57). En dom til samfundstjeneste indeholder det faste vilkår, at den dømte skal udføre ulønnet samfundstjeneste. Dette vilkår skal være nævnt i de enkelte domme, fordi det kræver de to former for konkret udmåling, som § 63, stk. 1, handler om. Dels skal antallet af arbejdstimer være fastsat inden for en ramme af mindst 40 og højst 240 timer. Dels skal der fastsættes en længstetid eller afviklingstid, inden for hvilken arbejdspligten skal opfyldes. Lovforslaget indeholder ingen retningslinier for fastsættelsen af timeantallet, men forudsætter som noget selvfølgeligt, at der gennemgående er en forholdsmæssighed mellem størrelsen af den forskyldte frihedsstraf og antallet af arbejdstimer. Længstetiden udmåles i forhold til antallet af arbejdstimer. Der er ikke i *stk. 1* angivet noget maksimum for længstetiden, idet den nødvendige begrænsning følger af den i § 63, stk. 2, omhandlede sammenhæng mellem prøvetid og længstetid, hvoraf fremgår, at længstetiden aldrig kan være længere, men efter omstændighederne kortere end prøvetiden.

Efter § 56, stk. 3, fastsættes prøvetiden i almindelige betingede domme i almindelighed til højst 3 år, men kan under særlige omstændigheder blive indtil 5 år. For så vidt angår samfundstjeneste er der i § 63, *stk. 2*, foreslået en anden ordning. Prøvetiden, som er den periode, inden for hvilken overtrædelser af dommens bestemmelser kan få retsvirkning, skal i almindelighed være af samme længde, som længstetiden for arbejdspligtens opfyldelse, jf. herved *stk. 1*. Det må forventes, at prøvetiden herved i de fleste tilfælde bliver mellem 6 måneder og 1 år, og når hovedreglen om prøvetidens fastsættelse følges, vil ny